

हीथपैर्यमासां रसी डोए। भद्रेव स्थाये अण्।
इप्पैत्तरभाद्रपदाल्लनचलने न०। “माद्रह्वये सागरे”
ज्योतिषम्। ४भाद्रापैर्यमासायुक्ते पचे तथाविषे
५गुरुवर्षे च कार्त्तिकश्च इ दण्डम्।

भाद्रपदा खी व००७ । भद्रस्येदं अण् भाद्रमिव पदमा-
साम् । अविन्यवधिके पञ्चविंशत्पद्मविंश्योर्नक्षत्रयोः ।
इतद्युक्ता पौर्णमासी अण् डोप् । २भाद्रमासस्य पौर्ण-
मासाम् साऽत्म भासे अण् । इचान्द्रे भाद्रे मासि पु० ।
नाड्ये ४पञ्चे ५गुरुवर्षमेदै च कार्त्तिकशत्त्वे दृश्यम् ।

**भाद्रमातुर् पुः भद्रायाः सत्याः सातुः क्षयत्वम् अण् सातु-
रत् । सतीपले हेमच ।**

भान नभा-भावे खुट् । १पकाशे २दीप्तै ३ज्ञाने प्रकाशे च ।
 भानु पु० भा-हु । १स्थये २चक्रदंते ३किरणे ४राजनि
 च व्यमरः ५प्रभो धरणिः । ६भूतजैवमेदे हेमच० ।
 उत्तममन्वलरे ७देवे ब०४० ८हरिवं९८० । १०धर्मण्डीमेदे
 स्त्री ४हरिवं९८० । १०गर्ववंमेदे पु० भानु०४०६५८० ।
 ११बद्रवंश्यक्षियमेदे भात्तमत्याः पितरि पु० ४हरिवं९
 १४८८० । १२विष्णौ पु० “अनन्तांशुद्भवो भानुः”विष्णु०१०
 “तमेव भान्मनुभाति सर्वम्” श्रुतेस्तथा तथात्मम् ।

भानुफला स्त्री भानुरिव दीर्घिमत् फलं प्रसवो यस्तः ।
कदत्याम् जटाधरः । तस्याः सोचकस्य सूर्यसुल्लयवर्ण-
त्वात्तथात्सम् । [४६ च ।

भानुमती स्त्री भानौर्यादवन्टपभेदस्य कन्वायां हरिवं
भानुमत् स्त्री भानुः किरणोऽस्त्वस्य मतुपः । स्त्र्यै शब्दरक्षा
शब्दरक्षा
३ शब्दरक्षा च । भानुभालीयथल । इन्टपभेदे षु ० भानुभी०
५४८० । अच्छंजातिन्टपस्य भास्यायां लाते लतवीर्यं सु
४ दुहितभेदे स्त्री भानु आ० आ० ६५८० ।

भानसेन पु. कर्णपुत्रमेहे भा० क० ४८ अ०।

भानेमि पुः भानोः नेनिरिव ।१४५०९०२ अर्कहृष्णे च त्रिका०१०।

**भान्त पुः भायाः दीप्तैः पञ्चदशाहमध्ये अलो यस्तु । शुक्र-
कण्ठपञ्चयोः पञ्चदशाहमध्ये कान्तेष्वपच्यापच्ययुक्ते
चन्द्रे “भान्तः पञ्चदशी” यजुः १४/२३ वेदद्वौः इति ।
२ नक्षत्राण्योरन्ते च ।**

भास कोधे खा० चाल० अक० सेट॑। भासते अभासिण॑ बभासे॑।

भाम षुःभाम-घञ् । १ क्रोधे निवरण्तुः । भा-भावे न । २ दीप्ती
च । कर्त्तरि न । ३ स्थये मेदिं । ४ उक्तवृच्चे च । ५ अ-
द्विनी-तैः । ६ अ-विनाशं न विनाशं निः । ७ विनाशं

भास्त्री पं भास्त्री विनी-किष्म | महेश्वरे “मैं जूँ यह

भासनीरेष हि सर्वेषु लोकेषु भाति सर्वेषु लोकेषु भाति
 य एवं वेद” क्वाचिं । “एष उ भासनीरेष हि यस्तात्
 सर्वेषु लोकेष्वादियचन्द्राम्बादिरूपैभाँति दीप्तये । “तस्य
 भासा सर्वमिदं विभातीति” शुतेरतो भासानि वयतीति
 भासनीः भाग । नायां स्त्रियासु स्त्री डीप् अमरः ।
 मेन् त्रिंभास-णिनि । क्रोधयुक्तौ स्त्रियां डीप् । कोण-
 पुः अ-घञ् । १शुद्धत्वपरिमाणे २तदति द्रव्ये ३विशति-
 दुलापरिमाणे (चट्टसच्चतोलकपरिमाणे) च उ० १२वी वस्त्रे
 ४विश्लौ च मेदिं ।

**भारद्वा॒जी स्त्री श्व-वा॒ अङ्गच्च । पौष्टिकस्यै॑ं हिंयां ततः
काष्ठा॑ ठञ् । भारद्वा॒जक तत्र भवे लिं॑ ।**

**भारण्ड थ० चत्तरदेशजे खगमेदे “एकोहरा: पृथग्यीवा
च्यन्दोऽन्यफलभक्षिणः । असंहता विनश्यन्ति भारण्डा
इव पक्षिणः” पञ्चत० ।**

भारत न० भरतान् भरतवंश्यानपिकल्प लक्षोभव्यः अस्मि ।
भारं वेदादिशास्त्रे भ्योऽपि सारांशं तनोति तन-ह वा ।
इवेदव्यापमप्योते लक्ष्यान्वोकात्मके यन्वयमेहे । भरतेन इति-
क्षितं तस्येदं वा च्यथ । “हिमाहूँ दक्षिणं वर्षं भरताय
ददौ पिता । तत्ताज्ज्ञ भारतं वर्षम्” इत्युक्ते ज्ञाहीपान-
न्नर्गते श्वर्वयमेहे । भरतस्य गोवापत्यम् च्यथ । भरतन्दपस्तु
श्वर्वये । भरतेन सुनिना प्रोक्तमच्य । ४ भरतसुनिक्तेन नाटक-
शास्त्रादौ न०। तदधीयते पुनरय । ५ नटे ब० व० हृषीन्द्रमेहे च
यन्वयहृपभारतशब्दस्य निरुक्तिः भा० आ० व० दर्शिता वयथा
“एकतश्वरुरो वेदान् भारतस्त्रैतदेकतः । पुरा किल सुरैः
स्वैः समेत्य लक्ष्या छृतम् । चतुर्भ्यः सरहस्ते भ्यो
गेदेभ्यो द्वाधिकां यदा । तदाप्रभृति लोकेऽशिन् सहाः
भारतसुच्यते । महस्ते च गुहृते च ध्रियमाणं यतो-
ऽधिकम् । महस्त्वाङ्गारतत्वाज्ञ भहाभारतसुच्यते । निं-
दक्षतमस्य यो वेद श्वर्वपापैः प्रसुच्यते” ।

तत्त्व वेदव्याख्येन क्षतं तदादिष्टः तस्मिव्यः वैशम्यायनः
जनमेजर्य आवद्यामास अथोक्तं भा॒ आ॒ १४० ।

“जनमेजयेन षट् सन् ब्राह्मणैर्वा सहस्रः । अशास्य
शिष्यमासीनं वैश्यायनमन्तिके । एव सदस्यैः सहस्रीनोः
ब्राह्मणाभास भारतम् । कर्मान्तरेषु वक्ष्य चोद्यमानः
पुनःपुनः । विश्वरं तु द्वयंशस्य गान्धार्यां धर्मयीलताम् ।
चक्षुः प्रज्ञां, धृतिं द्वन्द्वाः सम्यग्दै पायनोऽभवीत् । वासु-
देवस्य भास्त्रात्म्यं पायड्वानाश्च सत्यताम् । दुर्दक्षं
धार्त्तराङ्गाण्डुक्वान् भगवान्त्विः” ।